

16. 12. 2019: PONEDELJEK TRETJEGA ADVENTNEGA TEDNA

"Tedaj so Jezusu odgovorili: ›Ne vemo‹ On pa jim je rekel: ›Tudi jaz vam ne povem, s kakšno avtoriteto to delam.‹" (Mt 21,37)

4 Mz 24,2–7.15–17a; Mt 21,23–27

Tisti čas je prišel Jezus v tempelj. K njemu so pristopili veliki duhovniki in starešine in rekli: »S kakšno oblastjo to delaš in kdo ti je dal to oblast?« Jezus jim je odgovoril: »Vprašal vas bom tudi jaz neko stvar; če mi jo poveste, vam bom tudi jaz povedal, s kakšno oblastjo to delam: Janezov krst – od kod je bil, iz nebes ali od ljudi?« Ti so pa sami pri sebi mislili:

»Ako rečemo: ›Iz nebes‹, nam bo dejal: ›Zakaj mu torej niste verjeli?‹ Ako pa rečemo: ›Od ljudi‹, se bojimo ljudstva; vsi imajo namreč Janeza za preroka.« Odgovorili so Jezusu: »Ne vemo.« In on jim je odgovoril: »Tudi jaz vam ne povem, s kakšno oblastjo to delam.«

Vključujoč način razmišljanja

Ali lahko hkrati za nekoga močno in strastno skrbimo, hkrati pa nismo nanj prav nič navezani? Če iščemo Božjo voljo in ne svoje, nam gre to kar samo od rok. Storimo, kar moremo, nismo pa navezani na svojo potrebo po priznanju in pozitivnem odzivu sočloveka, ki mu pomagamo. Zato lahko istočasno močno skrbimo in nismo zaskrbljeni in obremenjeni. To imenujemo duhovna svoboda ali nenavezanost.

Ali danes to notranjo držo sploh še lahko razumemo in se nam zdi smiselna? Ali nam ne zveni kot prevara ali dvoličnost? Vse velike duhovne modrosti in nauki so paradoksalni. Recimo: mi verujemo, da je Jezus hkrati človek in Bog. Marija je hkrati mati in devica. Evharistija je kruh in hkrati Jezusovo telo. Mi smo hkrati mi in udje Kristusovega telesa, Cerkve. Sama logična protislovja. Goli posameznikov razum tega ne more dojeti in ne sprejeti. Na neki ravni je nekaj lahko zelo resnično, na drugi pa popolnoma neresnično. Modrost je v tem, da smo sposobni poslušati in gledati na različnih ravneh hkrati. Točno tako dela Jezus zelo bistro v današnjem evangeliju. On je klasični neizključevalni mislec – modrec. On zna ustvarjalno ravnati s skrivnostjo, paradoksom in negativnimi ljudmi. Če razmišljamo popolnoma izključevalno ali dualistično (črno-bel ali-ali), ne moremo biti potrpežljivi in ne moremo sprejeti odpuščanja ali ga podarjati naprej.

Jezus se ne pusti izzvati sovražnim, dualistično izključevalnim mislecem, ki ga postavljajo pred lažno dihotomijo – neskladje. Kakor pogosto stori, tudi tukaj molči, spremeni temo pogovora, pove zgodbo in celotno vprašanje postavi v nove okvire ali pa samo odkloni pogovor s sogovorniki, ki imajo očitno slab namen. Dobro se zaveda, da ljudje postanemo odsev vsega, čemur nasprotujemo. Zaradi tega v današnjem primeru sploh ne odgovori. Jezus ni nekdo, ki ima za vsako stvar pripravljen odgovor. Tako si ga pogosto narobe predstavljamo. Običajno sploh ni tak. Pogosteje nas neposredno postavi pred dileme ali zagate, ki smo jih sami izumili. Prisili nas, da se srečamo z Bogom ter smo iskreni in pošteni do samih sebe. Namesto da bi odpravljaj naše težave, nam jih dodatno oteži. Ustvari nam težave, ki jih običajno ne moremo rešiti s črno-belimi izključevalnim razmišljanjem, ampak le s sprejemanjem ter podarjanjem ljubezni in odpuščanja.

Premislim:

Kateri so navidezno nerešljivi paradoksi v mojem lastnem življenju? Kako se čustveno, razumsko in duhovno spopadam z njimi?